

tro, navnlig naar man ser paa Underændringsforslaget til Nr. 2, at det Spørgsmaal, om vedkommende har begaaet en Forbrydelse, skal al Tid afgøres af Finansministeren. Naar Finansministeren har afgjort, at der her foreligger en Forbrydelse, saa have blot Domstolene at dømmen den Mulkt, de kunne finde efter § 12 eller § 13, med andre Ord, det bliver Finansministeren, der bliver Dommer i dette Tilfælde, den virkelig dømmende Myndighed, om der foreligger en Forbrydelse eller ikke. Det, der saa siges i andet Punktum af Forslaget, er kun det, at naar der flere Gange har været saadanne Forbrydelser eller Forsejler, saa kan Finansministeren, naar han formener, at det er flet, for at Øllet kan naa et Alkoholinhold af over 2 Vægtprocent, fastsætte en vis almindelig Regel for, hvornaar den paaagældende Ølort maa frasøres Bryggeriet, og naturligvis hvis saa Bryggeren alligevel udfører noget af den Ølort inden den af Finansministeren fastsatte Tid, maa han formodentlig ifalde Straf og formodentlig efter den nye § 13, som for vrigagtig Overtrædelse; men det er ingenlunde klart, hvorledes Forholdet staar. Naa, det kan maasse i det andet Ting blive Genstand for nærmere Overvejelse, men hvad der forekommer mig her at staa som noget høist ubilligt, det er at lade det bero paa Finansministerens Skøn, om en Person skal straffes med meget høje Bøder, som kunne løbe op indtil 10,000 Kr. Jeg maa imidlertid tillade mig, idet jeg i øvrigt ikke har noget at bemærke til de Forslag, som Udvalget har stillet, at gøre nogle Bemærkninger til Forslagene Nr. 2 og Nr. 5. I det jeg navnlig vil gaa ud fra, at Nr. 2 bliver saaledes modificeret, som Underændringsforslaget gaar ud paa, skal jeg først gøre en Bemærkning med Hensyn til dette. Det var ganske vist, som jeg udtalte ved 2den Behandling, med en vis Nysgerighed, at jeg vilde afvente, hvad der kom ud af Udvalgets og den ærede Ministers fortsatte Behandling af Maaden, hvorpaa man skulde forhindre Bryggerne fra at gøre det hidtil fuldt tilladelige og i og for sig slet ikke forbryderiske, hvorledes man skulde rømme dem, hvad det var — for at bruge det samme Billede — for Skorpioner, man der vilde kaste ind i Bryggerierne, og jeg skal ikke nægte, skønt jeg havde ventet mig meget af Udvalgets Overvejelser, har det, der er fremkommet, overrasket mig i nogenlunde høj Grad. Thi hvad vil Resultatet blive af Ændringsforslag Nr. 2? Det vil blive det, at for Fremtiden er det slet ikke Bryggerne eller Brygmestrene eller de sagkyndige Folk paa Bryggeriet, der bestemme, hvorledes

Øllet skal behandles eller tillaves, hvor længe det skal gære, lagres o. s. v. Nej, det er Hans Ekscellence Finansministeren, vi saa ikke Lov til at drikke andet Øl her i Landet end det, som Finansministeren har givet sit approbatur: det er godt Øl, det smager godt, det er lagret længe nok, det er efter Finansministeriets Smag, og selv om vi alle sammen kunde ønske friskere Øl end Finansministeren, saa maa vi ikke drikke frisk Øl. Der synes jeg virkelig, at man kommer til det, som jeg sagde ved anden Behandling, at saa vilde jeg langt foretrække, at Finansministeren tog hele Ølryggeriet ind under Finansministeriet og gav sig til at være Overstatsølbrgger over alt Øllet i Danmark, saa fik vi rimeligvis godt Øl, men det Øl, vi nu saa, naar Finansministeren og hans Toldembedsmænd skulle være Bryggere og sige, hvorledes det skal lagres, bliver vist noget meget elendig Øl. Det er en slet Tendens, der er kommet ind, naar Staten paa den Maade for at sikre sig visse Indtægter skal blande sig i den private Industri og maasse fordærve hele Fremgangsmaaden, det er en Statssocialisme af en meget slet Art. De almindelige socialistiske Principer gaa ud paa at organisere Arbejdet paa en fornuftig Maade, at indrette det paa den Maade, som naar f. Eks. Staten tager Post- og Telegrafvæsenet i sin Haand, saa kommer der noget fornuftigt ud af det, men naar Staten skal blandes ind paa den Maade i Ny og Næ med Forbud og visse almindelige Regler i en industriel Bedrift, som i Virkeligheden ikke ligger under Staten, og som Statens Embedsmænd ikke have videre Forstand paa, saa bliver det Kluderi altsammen, ikke til Gavn for Samfundet, og naturligvis i allerhøjeste Grad uhenfigtsmæssigt for vedkommende Industri og vedkommende Bryggere, og det skulde ikke undre mig, om det vilde gaa, som en Brygger sagde til mig i Dag, at skulde de Regler komme ind, saa risikere vi, at der ikke er en hæderlig Mand, der vil være Brygmester, thi han skal tage Ansvar for, hvad vedkommende Toldofficer eller Embedsmænd i Finansministeriet erklære for at være godt Øl, medens det naturligvis alligevel kommer til at gaa paa Brygmesterens Ræppe. I ethvert Tilfælde er det et saadant Indgreb i den industridrivendes Frihed og i den personlige Frihed, at det forbavler mig, det undrer mig, at man overhovedet har tænkt paa at kunne gaa ind paa det. Man anfører ganske vist Margarineloven, men Margarineloven var noget andet. Der var der Tale om en ny Industri, der kom op, og da man mente, der var Fare af Hensyn til Udslandet, troede man at kunne gaa til disse